

שני בדואים מזוינים הרגו

נהג משאית בדרך מאילת.

מדוע הם עשו זאת?

תי הודעות אזהרות מאילת החזירו השבוע את ישראל לימים ה"מתוחים של 1954-1956. שתיהן מכרו על מארב בערבה.

בראשונה נאמר, כי נהג אוטוקאר, מסעוד שריקי, שהיה בדרכו מבאר-שבע לאילת, נתקל במחסום אבנים בואדי ג'יראפי. הוא פתח את דלת מכוניתו, בכונה לסלק את המחסום. מיד נפתחה עליו אש. הוא הס' פיק להבחין בדמויות לבושות-חאקי, לפני שהשתטח על תחתית מכוניתו ולחץ בכל כוחו על הדשת הדלק. משאית-הענק פילסה לעצמה מעבר דרך גלי האבנים.

המארב השני נערך כעבור 24 שעות, ב"מרחק של שני קילומטרים ממקום ה"מארב הראשון. נתקל בו הפעם נהג מש"אית טופרווייט, שיצא מאילת.

לאמנון ליפשיץ (27) לא שיחק המזל, כפי ששיחק לשריקי. הוא חצה את האדי ג'יראפי, פה עלה במעלה הכביש צפונה. לפתע נופ"צה השמשה הקדמית; כדור פגע בזרועו. לא ידוע אם אמנון עצמו הספיק לטובב את המכונית, או שהוא איבד את השליטה עליה והיא הסתובבה עד שפנתה חזרה בכיוון לאילת. מכל מקום, לפני שהספיק אמנון להסתלק, נורה הכדור השני. הפעם מקרוב, בראשו. הוא מת במקום.

★ ★ ★

אנשי מדבר

יו אלה שתי ידיעות שהזכירו את ימי המארכים והרצח, ימי מעלה-העקרבים וג'ירנדאל. ברגע הראשון, נידמה היה ל"קורא השטחי, כי הנה עומד הגבול הדרומי לפני התלקחות. אחרי שאחזה האש בגבול הסורי, התפשטה הלהבה דרומה, אחזה בגבול הירדני ואולי גם במצרי.

אולם מחשבה שניה סטלה הסבר פשוט זה. כי בניגוד לסוריה, אין שום סיבה ל"ירדן או למצרים להיות מעוניינות כעת במתיחות בטחונית. מצרים עסוקה עד מעל לראש ברפורמה הסוציאלית הפנימית שלה, הפסיקה כמעט כל פעילות בשטחים אחרים. ואילו ירדן רוצה בשקט כמעט בכל מחיר.

מגדרו להרצעת ישראל, הבטיח לחקור בפשע ולהעניש את האשמים. אך אם לא היתה זאת התגרות ירדנית או מצרית, מה קרה?

ככל שהצלחה החקירה במקום מימצאים חדשים, כך התחזקו החששות שהובילו ב"כיוון מסוים. התוקפים היו פרימיטיביים. הם שמו מארב אחד, פגעו במכונית, אך לא הרגו את הנהג. על כן חזרו למקום, שמו מארב שני. כאשר הגיע אוטובוס מלא, נתנו לו לעבור, מחשש פן מצויים בו אנשי שים מוזיינים, שיעלו בכוחם על התוקפים. רק בהגיע המשאית בה ישב אמנון ליפשיץ לבדו, פתחו באש וקטלוהו. הם הסתלקו לעבר הגבול הירדני.

נסיבות אלה קבעו בכירור: ● שהתוקפים היו בדואים. ● שבדואים אלה הגיעו מירדן. ● שהם באו במטרה נחשבה להרוג איש אחד — לא פחות ולא יותר.

★ ★ ★

נקמה — על מה?

ה היה מניע הרצח? הגירסה הכמעט-רשמית, שהובאה בכל העיתונים, סיפרה על היתקלות שאירעה באותו שטח, לפני ארבעה חודשים, בין סיור של צה"ל לבין מבריחים מוזיינים. בקרב שהתפתח נהרגו שלושה מבריחים, רביעי נשבה לאחר רדיפה. ואדי ג'יראפי והמעברים הסמוכים ידועים כשטח פעולה קבוע של מבריחים בדואים, העוברים מירדן לסיני, וחזרה. מבריחים אלה מוזיינים היטב, לא רק כדי ללחום ב"חיילים ישראלים, אלא גם במשמרות ה"גבול הירדני והמצרי. אולם הם נלחמים רק כאשר לא נותרה להם אפשרות אחרת. כי טבעם של מבריחים מקצועיים, שהם מעדיפים לעבוד בשקט.

בכל זאת, נתקלו המבריחים לא פעם ב"כוחות הבטחון, והתפתחו קרבות. זהו סיכון מקצועי, אותו לוקחים המבריחים ב"חשבון, ולרוב אין הם רואים את עצמם חייבים לנקום את דם הרוגייהם. כי אם

כנוי יי

באר שבע כד גומרים המיואשים

האשה הקטנה, שאירחה בבאר-שבע את ראש ממשלת נורבגיה, לא היתה נירגשת במיוחד. בעלת מועדון-הלילה ההודמנות האחרונה חזלה מומן להתפעל מתארים. קשה לדרוש זאת מגברת ששלחה בנואר פצצות למיניסטרס בריטיים, שודה הוא שיהחזק הרוסי לשעבר — היאסלב מולוטוב, ואשר לה עצמה קוראים — בטי קנוט.

כשכטי, בת ה-36, עומדת זקופה מאור, היא מגיזה כמעט לגובה של 152 סנטימטרים, גובה שכמעט לא נשתנה מאז היתה בת 15 — חברה פעילה במאקי — תנועת המרי הצרפתית. הרבה אנשים תלו אז תקוות רבות בצעירה בעלת המרץ הבלתי-רדגיל, ה"מוזגת כיום וויסקי בבאר האסלולי. אי אפשר היה לחשוב אחרת למראה הכתבת הצבאית בת ה-18 של קומבה, שדהרה על גיפ בחזית הגרמנית, שעלתה על מוקש, שצלקת תמיד נחרתה על מצחה, ושמוא, אומרים עליה ידידים, יש לה ראש פתוח. הנערה בעלת פני התינוק ועצבי הפלדה, הוציאה קובץ סיפורים, עברה לתנועת מרי חדשה — לחי" — והיתה מוכנה בגיל 21 לשים פצצת שוען במיניסטריון המושבות בלונדון.

כשהכל נסתים, ולהרוג כבר לא נקרא "פאטריוטיזם", השתקעה הלוחמת המקצור עית עם בעלה האמריקאי בבאר-שבע, ב"חורבה ערבית. תחילה לא היו לה כונות לפתוח מועדון-לילה:

"היו לנו המון ספרים. החלטנו להקים ספריית השאלה. אבל האנשים שבאו לכאן, אמרו שהם מעדיפים לאכול מאשר לקרוא. אז החלטנו לעשות ספריית-קפה. השלב הבא היה ספריית-באר. המבקרים סחבו את הספרים, וכך נשאר רק באר."

זה היה באר לפי שיטת "עשה זאת ב"עצמך". בטי מילאה אותו בגזרי עץ, אבנים, מכונת כתיבה מיושנת, מכונת תפירה, חת"י כת מגזק, גלגל של ווסטה, שלושת ילדיה סחבו לשם סמרטוטים — אלטע זאכען ש"התמוגו מצויין באפלולית ושיצרו מה ש"קוראים בשפה מקצועית — אחירה. זה היה הבאר הראשון בבאר-שבע, וגאחת התוש"בים, כשפתחה אותו בטי לפני חמש שנים.

המור בבאר. הדמות אפופת הרומנטית קה, שהבטיחה פעם כה רבות, לקחה בשיא הרצינות את עסק מועדון-הלילה. חבריה ה"חתיקים ציפו ממנה ליותר. הסופר הצרפתי רוזה ואיי, ששהה בארץ לרגל משפט אייכ"מן, שלח סידרת מאמרים לפראנס אובסר-וואטר תחת הכותרת: "כך גומרים המיואשים". בטי היתה גיבורת אחת הרשימות. נשאר בה בכל זאת משהו מיוחד, במנהלת הבאר שבמרכז התיקרה שלו מתנועע חבל תלייה סימפאטי: "יש לנו המון חיות כאן. כשאנשים אינם יכולים לשלם בעד המשק"אות, הם משלמים בחיות. נפש עצובה אחת, שלא יכלה לשלם בעד כוסית, נתנה לי נחש. קיבלתי המור עבור שני ברנדי. הוא שתה המון בירה, והסתובב בין השולחנות. ה"לקוחות כבר לא שאלו אותי מה שלום הילדים. הם שאלו אותי רק מה שלום ה"חמור".

אחת התופעות בהן נתקלת בטי, הם גבי-ריס. היא מצאה שיטה, היא אומרת: "ב"לילה הקודם, באו כמה קצינים שותים, ישבו סביב הבאר. שאלתי מה הם שותים, הם ענו שכלום. אז תלכתי אמרתי. הם אמרו: רק נסי לגרש אותנו. לקחתי את הצינור מהגינה, התזתי עליהם, והופ. הם היו בחוק, רטובים, כמובן."

מורם פיפשים. היא מסתדרת בצורה עדינה יותר עם סוג אחר של גברים: "כשבאים לכאן פושעים ולא זויים, אני פונה תמיד למנהיג שלהם ואומרת: תביט, אני אשה מסכנה, עזור לי לסלק אותם. הוא מרגיש עצמו מאוד חשוב מהפנייה ה"זאת, ומסלק אותם במהירות. "כשאורחים שואלים אותי איזה אנשים באים אלי, אני תמיד מספרת להם מה שהיה כשפתחו את ציר הטקסטיל ליד באר-שבע. באו אלי 50 איש לחגוג. למחרת, באו תה שעה, הגנה אצלי קבוצת סרטורים. "בספר האורחים הבלוי, כתב ידידי: "ללב האמץ, והגוף החלש / לאופי החזק, ו"הרגש הדק / לשכל האיתן והגשמה העדי"נה / למוח הבריא והמחשבה הטהורה / זהו האשה בטי, לך שלוחה וערכתה. על זה מניבה בטי: "זהו. הם כולם נעשים טיפשים כשמגישים להם סטר אורחים."

רכבות נוספות לפסח תשכ"ב

הנהלת הרכבת שמחה להודיע שעלה בידה להגדיל את כל מערכי הרכבות הרגילות לימי חג הפסח ולהפעיל, בנוסף ללוח הזמנים החורפי, מספר רכבות בקווים העיקריים

והרי לוח הרכבות הנוספות

יום ו' א' דחווה"מ (20.4.62)		יום ד' ערב פסח (18.4.62)	
10.18	מירושלים לתל-אביב	10.18	מירושלים לתל-אביב
9.36	מתל-אביב לירושלים	9.36	מתל-אביב לירושלים
	מתל-אביב לחיפה, לבנימינה, לחדרה ולנתניה	10.32	מתל-אביב לבאר שבע
10.32	מירושלים לתל-אביב	11.28	מחיפה לתל-אביב
11.28	מתל-אביב לבאר-שבע	9.40	מחיפה לבאר שבע
9.40	מחיפה לתל-אביב	8.36	מבאר-שבע לתל-אביב
9.40*	מחיפה לבאר-שבע		מבאר-שבע לחיפה, לבנימינה
8.36	מבאר-שבע לתל-אביב	8.36*	לחדרה ולנתניה
	מבאר-שבע, לחיפה, לבנימינה		
8.36*	לחדרה ולנתניה		

יום ה' מוצאי החג (19.4.62)		יום א' ג' דחווה"מ (22.4.62)	
20.31	מירושלים לתל-אביב	9.40*	מחיפה לירושלים
20.06	מתל-אביב לחיפה, אקספרס, אקספרס	9.40	מחיפה לתל-אביב
	מחיפה לתל-אביב, אקספרס	9.40*	מחיפה לבאר-שבע
			מחיפה לירושלים
			מתל-אביב לחיפה

ה ע ר ה : העברה בתל-אביב על חשבון הרכבת. על הנוסעים להרשם בתחנת המוצא לשם הזמנת מקום במכונית להעברה בתל-אביב.

הנוסעים מתבקשים לנוחיותם להקדים את נסיעתם. פרטים נוספים אפשר לקבל בכל תחנות הרכבת.

בברכת מועדים לשמחה הנהלת רכבת ישראל

● מתנת החג הנאה ביותר לבן-זוגך תשיגי אצל ויקטור. החנות האלגנטית להלבשת גברים בתל-אביב, רחוב בני-יהודה 6 (על יד מוגרבי). לאביב מיוחד: מוכני טרילין, מוכניים קצרים, חולצות בגלון שרוול קצר בגיזרה חדישה, מבד פאנאמה או באטיסט, חולצות אקרילן ומבחר עשיר של אביזרים ומתנות נחמדות. הצעה חשובה: בגדיים מרהיבי-עין לעונה.

● הפירמה בראון את בילר (מתל-אביב, רחוב נחלת-בנימין 43, טלפון 64005) מזמינה אתכם לבקר בחנות. לרשותכם מבחר עשיר של בדי-קייק מתוצרת-הארץ ותוצרת-חוץ לגברים ולגברות. בדי בראון את בילר מבטיחים לכם נוחיות מלאה והליכה נאה. למבקרים שירות מעולה ומחירים מיוחדים. — כי בבריאות זכית.

רהיטי א. זוזובסקי

טל-אביב, הרצל 39 טל: 81921

טל-אביב, הרצל 39 טל: 81921